

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Sedmíkovou ve věci žalobce: zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 9. 2014, č. j. 2082/DS/2014/SR, t a k t o:

- I. **Rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 8. 9. 2014, č. j. 2082/DS/2014/SR se zrušuje a věc se vrací žalovanému dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 11.228 ,- Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám jeho zástupce Mgr. Jaroslava Topola, advokáta se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4.**

O d ů v o d n ě n í :

I. Rozhodnutí žalovaného, obsah žaloby, vyjádření správního orgánu

[1] Rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku bylo jako opožděné zamítnuto žalobcovo odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Dvůr Králové nad Labem ze dne 28. 5. 2014, č.j. ODP/21895-2014/5089-2013/kud (správní orgán prvního stupně), kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku za „rychlou jízdu“ a to dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na

pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o silničním provozu“). Podle ust. § 125c odst. 4 zákona o silničním provozu správní orgán prvního stupně uložil žalobci pokutu ve výši 2.000,-Kč a dále podle ust. § 79 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o přestupcích“) a vyhlášky č. 231/1996 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přestupcích, byla obviněnému uložena uvedeným rozhodnutím též povinnost nahradit náklady spojené s projednáním přestupku ve výši 1.000,-Kč.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného včas podanou žalobou, v níž sporoval správnost závěrů žalovaného ohledně žalobcem **opožděně podaného odvolání** s následujícím odůvodněním. Správní orgán prvního stupně zaslal své rozhodnutí na elektronickou adresu obecny@zastupce.eu, a poté na adresu pro doručování zmocněnce žalobce, uvedenou v centrální evidenci obyvatel. Zmocněnec žalobce si uloženou zásilku nevyzvedl, a proto správní orgán prvního stupně uplatnil tzv. fikci doručení dle ust. § 24 odst. 1 správního řádu.

[3] Žalobce zpochybnil správnost postupu správního orgánu prvního stupně, který nedoručoval písemnost zákonným způsobem. Pokud následně uplatnil fikci doručení, učinil tak nesprávně. Žalovaný tento nezákonný postup nenapravil, ačkoli bylo z vytýkaného důvodu namístě rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušit.

[4] Upozornil, že zmocněnec žalobce výslovně požádal správní orgán prvního stupně v souladu s ust. § 19 odst. 3 správního řádu o doručování písemností na adresu obecny@zastupce.eu. Správní orgán zřejmě přehlédl přesné označení adresy, neboť písemnost (rozhodnutí) doručil na adresu obecny@zastupce.eu, tedy na adresu odlišnou.

[5] Je pravdou, že příjem zprávy byl adresátem potvrzen, avšak namítl, že v takovém případě došlou zprávu nelze považovat za potvrzení doručení zprávy ve smyslu ust. § 19 odst. 8 správního řádu, neboť písemnost jednak potvrdil zcela odlišný adresát od osoby zmocněnce žalobce, a nadto potvrzující zpráva nebyla opatřena uznávaným elektronickým podpisem. Z výtisku zprávy, který je založen ve správním spise, vyplývá, že se pravděpodobně jedná o automatickou odpověď příslušného serveru, tedy takovéto potvrzení doručení písemnosti nelze považovat za potvrzení dle správního řádu. V takovém případě tedy nemohl uplatnit doručení fikcí dle ust. § 24 odst. 1 správního řádu. Tuto by totiž mohl uplatnit toliko v případě, že by se platně pokusil vypravit písemnost na adresu pro doručování dle ust. § 19 odst. 3 správního řádu, následně doručoval na adresu pro doručování uvedenou v centrální evidenci obyvatel, zásilka by byla uložena a adresát si ji v úložní době nevyzvedl.

[6] Vzhledem k tomu, že si zmocněnec žalobce písemnost nevyzvedl u poskytovatele poštovních služeb, ani mu jako fyzické osobě nebyla osobně předána, je nutné považovat písemnost za nedoručenou do doby, než se zmocněnec žalobce dostavil nahlédnout do spisu a s rozhodnutím se tak fakticky seznámil, k čemuž fakticky došlo dne 24. 9. 2014. Teprve tímto dnem bylo dle žalobce rozhodnutí správního orgánu prvního stupně doručeno řádně, a proto bylo nemohlo být rozhodnutí správního orgánu prvního stupně doručeno dne 26. 6. 2014, jak se mylně domnívá žalovaný. Z vytýkaných důvodů požadoval rozhodnutí žalovaného zrušit,

vrátit mu věc k dalšímu řízení a zavázat jej k náhradě nákladů žalobci s daným řízením vzniklých.

[7] Žalovaný se vyjádřil k žalobě ve svém podání ze dne 21. 11. 2014. Nejprve zopakoval žalobní námitky, následně se k žalobce vytýkanému pochybení vyjádřil takto. Konstatoval, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo zmocněnci žalobce doručováno na jím zvolenou elektronickou adresu obecny@zastupce.eu prostřednictvím e-mailu úřední osoby. Dne 28. 5. 2014 bylo e-mailem potvrzeno doručení rozhodnutí, avšak nebylo podepsáno uznávaným elektronickým podpisem. Správní orgán prvního stupně proto doručoval rozhodnutí na adresu, kterou měl zmocněnec žalobce uvedenou v registru obyvatel jako adresu pro doručování, tedy na adresu **Mezibranská 1482/11, Praha 1 – Nové Město**. Vyplněné prohlášení doručujícího orgánu dle žalovaného dokladuje, že adresátovi (zmocněnci žalobce) byla zanechána výzva a poučení o právních důsledcích nevyzvednutí nebo odmítnutí převezetí zásilky a to dne 16. 6. 2014, přičemž téhož dne měla být zásilka uložena a připravena k vyzvednutí. Po uplynutí lhůty 10 dnů byla zásilka v souladu s ust. § 24 odst. 1 správního řádu vložena do poštovní schránky zmocněnce žalobce dne 27. 6. 2014. Ten měl reálnou možnost se s jejím obsahem seznámit. Napadené rozhodnutí nabylo právní moci dne 12. 7. 2014, poslední den lhůty k podání včasného odvolání připadl dle žalovaného na 11. 7. 2014. Připomněl rovněž usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 6. 2008, sp. zn. Cdo 2622/2006 s tím, že není vyžadováno skutečné „dojití“ zásilky do rukou adresáta, nýbrž postačí její dojižení do sféry jeho dispozice, tj. do stavu, kdy adresát nabyt objektivní možnost se seznámit se zásilkou. Odvolání bylo podáno dne 29. 7. 2014, tedy po zákonem stanovené lhůtě, a proto jej žalovaný jako opožděné zamítl s odakzem na ust. § 92 správního řádu. Z popsanych důvodů navrhl zamítnutí žaloby.

[8] Krajský soud poté přezkoumal žalované rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního, zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“), přičemž dospěl k následujícím zjištěním a právním závěrům. Krajský soud o žalobě rozhodl bez nařízení jednání a to v souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s., za prezumovaného souhlasu obou účastníků.

II. Skutková zjištění učiněná krajským soudem

[9] Ze správního spisu soud následně ověřil skutkový stav věci, jehož rekapitulace bude zaměřena s ohledem na žalobní námitku především na otázku správnosti a zákonnosti doručování písemností zmocněnci žalobce.

[10] Dne 17. 9. 2013 bylo správní orgánu prvního stupně doručeno oznámení o podezření ze spáchání přestupku, kterého se měl žalobce dopustit dne 27. 8. 2013 (viz část. I. bod [1]), neboť ten se spácháním přestupku nesouhlasil.

[11] Dne 15. 11. 2013 byla správnímu orgánu doručena plná moc ze dne 14. 11. 2013, z jejího obsahu vyplývá, že žalobce ustanovil svým zmocněncem pro řízení před správním orgánem (ve všech stupních) pana Petra Kocourka, LL. M., trvale bytem Čs. Armády 601, Praha 6.

[12] Správní orgán rozhodl ve věci přestupku příkazem vydaným dne 11. 11. 2013, který s ohledem na skutečnost, že ještě nebyl informován o udělení plné moci (její doručení viz bod [9]), doručil ještě téhož dne v 15.06 hodin do datové schránky žalobce. Proti příkazu podal ve lhůtě odpor již zmocněnec žalobce. V bodu IV. podaného odporu zmocněnec požádal správní orgán včetně správního orgánu odvolacího, aby mu byly písemnosti doručovány na e-mailovou adresu obecny@zastupce.eu s tím, že **tato adresa je vyhrazena pro příjem podání od orgánů státní správy.**

[13] Na ústní jednání nařízené na den 18. 12. 2013 předvolal správní orgán prvního stupně žalobce, kterému bylo předvolání doručeno prostřednictvím datové schránky. Zmocněnci žalobce, jak vyplývá z doručenky připojené u čl. 18, bylo doručováno na adresu trvalého pobytu, tedy na adresu Čs. Armády 601/23, Praha 6 – Bubeneč. Předvolání bylo doručeno fikcí. Správní orgán provedl jednání bez přítomnosti žalobce i jeho zmocněnce a téhož dne vydal rozhodnutí o přestupku. To doručoval stejným způsobem, tedy žalobci do jeho datové schránky, zmocněnci na adresu trvalého pobytu s fikcí doručení.

[14] Ve lhůtě pro odvolání bylo správnímu orgánu prvního stupně doručeno odvolání sepsané zmocněncem žalobce. V bodu II. odvolání je výslovně uvedeno: „*Obviněný mne kontaktoval a sdělil mi, že ve věci bylo vydáno rozhodnutí. Toto rozhodnutí mi nebylo doručeno, proto se v souladu s ust. § 84 správního řádu odvolávám proti neoznámenému rozhodnutí; jakmile mi bude rozhodnutí doručeno, nebo mi jej předá obviněný (který jej však nyní nemůže najít), své odvolání doplním.*“

[15] Usnesením ze dne 8. 1. 2014 vyzval správní orgán prvního stupně zmocněnce žalobce k odstranění nedostatků podání ve smyslu ust. § 37 odst. 3 správního řádu. Výzvu doručoval na adresu trvalého bydliště zmocněnce, tedy na adresu v Praze 6 – Bubeneč s tím, že bylo doručeno fikcí. Současně připojil kopii dodejky určenou pro zmocněnce žalobce, která se týkala jiného řízení, kdy správní orgán doručoval zmocněnci žalobce do Španělska, odkud se zásilka vrátila nedoručena. Poté spis předložil žalovanému k rozhodnutí o odvolání. Žalovaný spis vrátil s pokyny doručit rozhodnutí dle požadavku zmocněnce. Správní orgán následně skutečně doručoval rozhodnutí a současně i výzvu k odstranění nedostatků podání na e-mail zmocněncem žalobce vymíněný, tedy obecny@zastupce.eu (viz čl. 16 správního spisu). Převzetí písemnosti však nebylo potvrzeno adresátem zprávou opatřenou jeho zaručeným elektronickým podpisem, a proto správní orgán rozhodnutí včetně výzvy doručil na adresu trvalého bydliště v Praze 6.

[16] Žalovaný rozhodnutí **dne 17. 3. 2014 zrušil a věc vrátil správnímu orgánu prvního stupně k dalšímu řízení** s tím, že rozhodnutí nebylo v souladu s ust. § 68 odst. 3 správního řádu náležitě odůvodněno. Upozornil jej na pochybení týkající se zejména otázky doručování písemností, kdy po neúspěšném pokusu o doručení prostřednictvím e-mailu obecny@zastupce.eu (nesprávně uvedeno „zastupce“ namísto zmocněncem inzerovaného „zástupce“), správní orgán doručoval na adresu trvalého pobytu zmocněnce (na ohlašovnu), ačkoli na adresu uvedenou v evidenci obyvatel nedoručoval a tento postup neodůvodnil. Rovněž nebyl dostatečně odůvodněn materiální aspekt přestupku apod. Následně žalovaný odkázal na ust. § 19 odst. 3 a 4 správního řádu s tím, že pokud by vyplynulo podezření, že sdělení

adresy pro doručování je toliko „zdržovací taktikou“, nemělo by se takovémuto požadavku účastníka vyjít vstříct. Odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2008, č. j. 5As 44/2007-93 (dostupný na www.nssoud.cz). V rozhodnutí žalovaný ocitoval jednotlivá ustanovení správního řádu týkající se pořadí a způsobů doručování. Rozhodnutí žalovaného se ve své podstatné části věnuje problematice doručování a to odkazem na již bohatou judikaturu Nejvyššího správního soudu.

[17] Poté správní orgán prvního stupně skutečně předvolal zmocněnce žalobce k ústnímu jednání v souladu s jeho původním požadavkem na e-mailovou adresu obecny@zastupce.eu a to na den 28. 5. 2014. Učinil tak dokonce dvakrát, poprvé dne 7. 4. 2014, podruhé 7. 5. 2014. Ani v jednom případě nebylo řádně potvrzeno doručení zprávy, a proto předvolání bylo doručováno rovněž na adresu trvalého bydliště zmocněnce. Na adresu uvedenou v registru (zřejmě v době rozhodování to bylo Španělsko, nicméně žádný záznam v tomto směru správní spis neobsahuje) správní orgán nedoručoval, připojil již jednou zmíněnou kopii nedourčené zásilky a kopii fotografie objektu, kam mělo být zmocněnci doručováno, kterým je hotel na Tenerife. Žalobci bylo doručeno do datové schránky. Na jednání se žádný z nich nedostavil, správní orgán rozhodl téhož dne v jejich nepřítomnosti.

[18] Rozhodnutí ze dne 28. 5. 2014 se nejprve pokusil doručit na e-mailovou adresu, jak vyplývá z údajů na čl. 57. Oproti původně správně uvedené adrese na předvolání k jednání však správní orgán při doručování svého rozhodnutí uvedl nesprávně „zkrácenou podobu“ ve tvaru obecny@zastupce.eu. Potvrzení o doručení nenastalo, a proto správní orgán doručoval znovu na adresu trvalého pobytu a posléze na adresu Mezibranská č. p. 1482/11, Praha 1 – Nové Město, kterou měl zmocněnec žalobce zřejmě nově uvedenu v registru jako adresu pro doručování. Právě od doručení fikcí na tuto adresu následně dovodily oba správní orgány opožděné podání žaloby.

[19] Na čl. 59 správního spisu je založeno „blanketní“ odvolání zmocněnce žalobce datované dnem 29. 7. 2014 s tím, že „z neoficiálních zdrojů jsem se dozvěděl, že snad mělo být vydáno nějaké rozhodnutí, které mi ale nebylo doručeno. Z právní opatrnosti tímto podávám odvolání do neoznámeného rozhodnutí. Žádám správní orgán, aby mi napadené rozhodnutí zaslat též.“ S datem 7. 8. 2014 bylo na e-mailovou adresu zmocněnce, a to opět v její „zkrácené“ podobě, vypraveno usnesení k odstranění vad podání a současně „pravomocné rozhodnutí“. Z téže „zkrácené“ adresy se vrátila odpověď s poděkováním za zaslání a dodatkem o potvrzení přijetí, ovšem bez zaručeného elektronického podpisu. Výzva na odstranění vad tak byla zaslána na adresu pro doručování (Mezibranská č. p. 1482/11, Praha 1). Poté již následovalo rozhodnutí žalovaného, které žalobce učinil předmětem správní žaloby.

III. Právní úprava, hodnocení krajského soudu

[20] Na projednávanou žalobu dopadají v zásadě tato ustanovení.

Podle § 19 odst. 3 správního řádu „Nevylučuje-li to zákon nebo povaha věci, na požádání účastníka řízení správní orgán doručuje na adresu pro doručování nebo elektronickou adresu, kterou mu účastník řízení sdělí, zejména může-li to přispět k urychlení řízení; taková adresa může být sdělena i pro řízení, která mohou být u téhož správního orgánu zahájena v budoucnu.“

Podle § 19 odst. 4 správního řádu „Ddo vlastních rukou adresáta se doručují písemnosti podle § 59, § 72 odst. 1, písemnosti, o nichž tak stanoví zvláštní zákon, a jiné písemnosti, nařídí-li to oprávněná úřední osoba.“

Podle § 19 odst. 6 správního řádu „Je-li pro řízení třeba, aby bylo doručení doloženo, musí být zajištěn písemný doklad stvrzující, že písemnost byla doručena nebo že poštovní zásilka obsahující písemnost byla dodána, včetně dne, kdy se tak stalo. Nelze-li doručení prokázat, je nutno doručit opakovaně. Písemného dokladu o doručení nebo dodání však není zapotřebí, je-li z postupu účastníka řízení v řízení zjevné, že mu bylo doručeno.“

Podle § 19 odst. 8 správního řádu „Písemnosti uvedené v odstavci 4 se na požádání adresáta doručují jiným způsobem podle tohoto zákona; v takovém případě platí, že písemnost je doručena třetím dnem ode dne, kdy byla odeslána. V případě doručování na elektronickou adresu platí, že písemnost je doručena v okamžiku, kdy převzetí doručované písemnosti potvrdí adresát zprávou podepsanou jeho uznávaným elektronickým podpisem.16) Nepotvrdí-li adresát převzetí písemnosti nejpozději následující pracovní den po odeslání zprávy, která se nevrátila jako nedoručitelná (odstavec 9), doručí správní orgán písemnost, jako by adresát o doručení na elektronickou adresu nepožádal.“

Podle § 24 odst. 1 správního řádu „Jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty.“

Podle ust. § 34 odst. 2 věty první správního řádu „S výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci.“

[21] Z dikce § 19 odst. 3 správního řádu je zjevné, že i když na splnění požadavku účastníka správního řízení, resp. jeho zmocněnce, ohledně doručování na sdělenou elektronickou adresu není právní nárok, neznamená to, že by jej mohl správní orgán ponechat bez povšimnutí, je-li uplatněn. Musí jej vždy posoudit, sám si o něm rozhodnout, a pro případ, že požadovaný způsob doručování odmítne, musí tento závěr účastníkovi (jeho zástupci) sdělit. Jak již bylo zmíněno, otázkou doručování, jeho způsoby a k tomu příslušnou judikaturou se velmi podrobně zabýval žalovaný ve svém zrušujícím rozhodnutí ze dne 17. 3. 2014.

[22] V dané věci bylo vzhledem k žalobní námitce o nezákonnosti doručení na posouzení, zda správní orgán prvního stupně neaplikoval při doručování rozhodnutí ze dne 28. 5. 2014, a to vůči zmocněnci žalobce, ustanovení § 19 odst. 3 správního řádu způsobem, v jehož důsledku došlo k porušení práv žalobce, zejména pak podle čl. 36 odst. 1 a čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Správná aplikace uvedeného zákonného ustanovení je totiž v návaznosti na § 24 odst. 1 správního

řádu základním předpokladem užití právní fikce doručení. Jak již bylo uvedeno výše, správní orgány měly za to, že v případě předmětné písemnosti byly podmínky pro vznik právní fikce jejího doručení splněny.

[23] Krajský soud konstatuje, že institut doručení fikcí je výjimečný a striktně určený k dosažení právní jistoty v právních vztazích. Jeho účelem je, aby účastníci řízení nemohli nepřebíráním písemností bez relevantního důvodu bránit postupu řízení vedených orgány státní moci a správy. Zákonodárce při stanovení této právní fikce vycházel z předpokladu, že osoby, jež mají na území České republiky trvalý pobyt nebo v případě cizinců jiný pobyt, lze skutečně zastihnout alespoň na jednom místě, které si buď samy určí, nebo které lze dovodit z jejich evidovaného místa trvalého nebo jiného pobytu. Je tak na odpovědnosti každé z nich, aby ve svém vlastním zájmu zajistila, že jí na takto určenou adresu bude možné doručovat a že si doručované písemnosti bude skutečně přebírat. Jinak by se totiž vystavila riziku, že se její nečinnost negativním způsobem promítne do výsledku případného řízení (viz nálezn Ústavního soudu ze dne 11. 6. 2013, sp. zn. III. ÚS 272/13).

[24] V posuzovaném případě je zřejmé, že správní orgán prvního stupně si zjevně neujasn timeré znění e-mailové adresy sdělené mu zmocněncem žalobce v podaném odporu (viz část. II, bod [10]). Ostatně v nesprávné podobně zaznamenal e-mailovou adresu rovněž žalovaný ve svém původním zrušujícím rozhodnutí (část II. bod [14]). Celkové problémy s doručováním na nesprávnou e-mailovou adresu, které provázely řízení před správním orgánem, krajský soud dostatečným způsobem popsal právě v části II. svého rozhodnutí. Pokud správní orgán v této konkrétní věci přistoupil na doručování v souladu s ust. § 19 odst. 3 správního řádu, pak bylo jeho povinností používat sdělenou e-mailovou adresu přesně v té podobě, ve které byla správnímu orgánu oznámena. Jedině tak je dostatečným způsobem zajištěna individualita a správnost identifikace osoby, které je tímto způsobem doručováno.

[25] Krajský soud ověřil na čl. 57 správního spisu, že správní orgán prvního stupně doručoval zmocněnci žalobce rozhodnutí o přestupku ze dne 28. 5. 2014 na adresu obecny@zastupce.eu, tedy na adresu nesprávnou. Následně doručil rozhodnutí na adresu zřejmě uvedenou v registru, tedy na adresu Mezibranská č. p. 1482/11 (viz čl. 56), s tím, že bylo doručeno fikcí. Od této skutečnosti následně posuzoval žalovaný včasnost podaného odvolání. Potřetí správní orgán doručil rozhodnutí zmocněnci na adresu trvalého bydliště.

[26] Za takto zjištěného stavu krajský soud přisvědčil žalobci, že správní orgán prvního stupně postupoval při doručení svého rozhodnutí ze dne 28. 5. 2014 způsobem nezákonným. Je zřejmé, že se tak stalo jistě neúmyslně a nebylo záměrem poškodit žalobcova práva. Lze shrnout, že rozhodnutí prvostupňového orgánu nebylo doručeno na e-mailovou adresu zmocněncem výslovně označenou, přičemž správní orgán neoznámil zmocněnci, že na jeho požadavek nebude reflektovat. Pokud správní orgán prvního stupně doručoval své rozhodnutí na nesprávnou e-mailovou adresu, porušil ust. § 19 odst. 3 a 4 správního řádu. Byla-li následně lhůtě pro včasné podání odvolání žalovaným odvozována od doručení rozhodnutí fikcí na adresu uvedenou v registru, pak tento postup správních orgánů neměl oporu v zákonné úpravě. Zmocněnci žalobci nebylo doručeno řádně, sám v blanketním odvolání ze dne 29. 7. 2014 tuto skutečnost zmínil, a proto nelze na dané odvolání pohlížet jako na opožděné. Pokud žalovaný na pochybení správního

orgánu prvního stupně nerefletoval, zatížil řízení vadou spočívající v podstatném porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, přičemž toto porušení mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé (§ 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.). Tím, že žalovaný z důvodu jím konstatované opožděnosti podaného odvolání toto zamítl, znemožnil žalobci jeho právo na věcné projednání jeho případu. Závěrem lze přisvědčit námitce žalobce, že k řádnému doručení rozhodnutí správního orgánu prvního stupně došlo zřejmě až dnem uvedeným v žalobě, tedy dnem 24. 9. 2014, kdy měl zástupce žalobce nahlédnout do správního spisu a rozhodnutí se teprve tímto způsobem dostalo do dispoziční sféry žalobce. Tento závěr krajského soudu by pochopitelně mohl být případně vyvrácen dalšími skutečnostmi, které ovšem ze správního spisu tak, jak byl soudu předložen, nevyplývají.

[27] Vzhledem k uvedenému krajský soud žalované rozhodnutí pro vady řízení podle § 78 odst. 1, odst. 4 a odst. 5 s. ř. s. zrušil a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení.

IV. Náklady řízení

[28] Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Dle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve výsledku věci byl úspěšný žalobce. Krajský soud mu proto přiznal náhradu nákladů řízení spočívajících v náhradě zaplaceného soudního poplatku spojeného s podáním žaloby ve výši 3.000,- Kč a náhradě nákladů právní služby poskytnuté advokátem, jehož odměna vychází z vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů.

[29] Ze soudního spisu vyplynulo, že zástupce žalobce provedl ve věci dva úkony po 3.100,-Kč: 1) příprava a převzetí zastoupení a 2) sepis žaloby (§ 11 odst. 1 písm. a) a písm. d) vyhl. č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů („advokátní tarif“). K těmto úkonům náleží úhradu paušální náhrady hotových výdajů po 300,- Kč ke každému z nich (§ 9 odst. 3 písm. f) a § 13 odst. 3 advokátního tarifu). Výše takto stanovené odměny činí 6.800,-Kč. Zástupce žalobkyně doložil, že je plátcem DPH, a proto mu náleželo navýšení odměny o 21% (§ 14 advokátního tarifu). Výše takto vypočtené odměny činí 8.228,-Kč. Odměna zástupce žalobkyně včetně soudního poplatku byla soudem stanovena částkou 11.228,-Kč.

[30] Krajský soud uložil shora vyčíslené náklady zaplatit k rukám zástupce žalobce, neboť se jedná o advokáta (§ 149 odst. 1 občanského soudního řádu za použití § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové 15. ledna 2015

JUDr. Marcela Sedmíková, v.r.
samosoudkyně